

ԳՐԱՆՈՍՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ

**ԳԻՏԱՄԱՆԿԱԿԱՐԺԱԿԱՆ ԵՎ ԼՐԱԳՐՈՂԱԿԱՆ ԲԵՂՄՆԱԿՈՐ ՈւՂԻ
(մանկավարժական գիտությունների թեկնածու, պրոֆեսոր, ՀՀ ՄԳԱ
ակադեմիկոս ԼԱՎՐԵՆՏԻ ԱՇՈՏԻ ՄԻՐԶՈՅԱՆԻ ծննդյան 67-ամյակի առթիվ)**

Լրացավ անվանի լեզվաբան և մանկավարժ, Տնտեսագիտության և կառավարման ինստիտուտի «Օր-Ղար» հրատարակչության խմբագիր, ՀՀ պետական կառավարման ակադեմիայի, Ճարտարապետության և շինարարության Հայաստանի ազգային համալսարանի վաստակաշատ դասախոս, Հայաստանի մանկավարժահոգեբանական գիտությունների ակադեմիկոս Լավրենտի Աշոտի Միրզոյանի ծննդյան 67 և լրագրողական գործունեության 55-ամյակը: Գերազանցությամբ ավարտել է Ներքին Կարմիր աղբյուրի միջնակարգ դպրոցը, ապա Երևանի պետական համալսարանի բանասիրական ֆակուլտետի ժուռնալիստիկայի բաժինը: 1973-ին ավարտելով բուհը՝

նուղեգրվել է սովորելու ասպիրանտուրայում, համատեղությամբ աշխատել ժուռնալիստի-կայի ամբիոնում՝ տարրալուծաբան (լաբորանտ) և միևնույն ժամանակ կատարել «Երևանի համալսարան» թերթի պատասխանատու քարտուղարի պարտականությունները: Թերթում հանդես է եկել տարբեր ծածկանուններով: Կարճ ժամանակ անց հրավիրվել է աշխատելու հանրապետական մամուլում: 1975-ից մինչև 1980թթ. եղել է «Պիոներ կանչ»-ի բաժնի վարիչ, «Ավանգարդ»-ի պատասխանատու քարտուղար՝ ապա խմբագրի տեղակալ, իսկ 1987-ին նշանակվել «Հայոց լեզուն և գրականությունը դպրոցում» մանկավարժական ամսագրի գլխավոր խմբագիր: Այդ ժամանակաշրջանում դրսևորվում են երիտասարդ խմբագրի կազմակերպչական ունակությունները: մանկավարժական գիտական հանդեսը համընդհանուր ճանաչման է արժանանում, տպաքանակը հասնում է մոտ 100.000-ի՝ բազմաթիվ բաժանորդներ ունենալով սփյուռքում և ԽՍՀՄ-ում: Կարճ ժամանակում Լ.Միրզոյանը՝ ամենաերիտասարդ խմբագիրը, հրավիրվում է աշխատանքի Հայաստանի Կոմկուսի կենտրոն՝ որպես գաղափարախոսական բաժնի մամուլի սեկտորի գլխավոր տեսուչ:

1990 թվականին Լ.Միրզոյանը ընտրվում է Երևանի քաղաքային խորհրդի պատգամավոր, այնուհետև մշակույթի, լեզվի և լրատվության հանձնաժողովի նախագահ և Երթաղխորհրդի նախագահության անդամ: Լինելով անկախության հանրաքվեի քաղաքային հանձնաժողովի անդամ՝ զգալի աշխատանք է կատարել մայրաքաղաքում, նպաստել նորանկախ հայրենիքի կայացմանը և զարգացմանը:

Այդ տարիներին Լ.Միրզոյանը եղել է Հայաստանի հեռուստառադիոպետկոմի ինֆորմացիայի գլխավոր խմբագրության գլխավոր խմբագրի տեղակալ՝ «Լրաբեր» ծրագրի տնօրենը: Մեր երկրի համար այդ դժվար տարիներին մեծ աշխատանք էին կատարում լրաբերիները, նրանց հետ՝ տնօրենը, ովքեր հայտնվում էին ռազմաճակատի թեժ կետերում, սահմանամերձ գոտիներում, հայրենիքի համար կարևոր իրադարձությունների կիզակետում:

Պետական, հասարակական գործունեությանը համընթաց՝ նա հավատարիմ է

մնում իր կոչմանը. հիմնադրում և խմբագրում է «Հայ աշխարհ», «Համայնք», «Էրեբունի», «Քաղաքացիական ծառայություն» թերթերը, «Պայքար» և «Հանրային կառավարում» ամսագրերը:

1998-ին Լ.Միրզոյանը հրավիրվում է աշխատանքի ՀՀ կառավարման դպրոց (այժմ ՀՀ պետական կառավարման ակադեմիա)՝ որպես դասախոս և պրոֆեսոր Էդ. Օրդյանի հիմնադրած «Պետական ծառայություն» հրատարակչության բաժնի պետ՝ գլխավոր խմբագիր: Այդ հրատարակչությամբ մեր հանրապետությունում սկիզբ է դրվում պետական, տեղական ինքնա-կառավարման ոլորտներին վերաբերող գրքերի, ուսումնական դասագրքերի, ձեռնարկների, մեթոդական մշակումների և ուղեցույցների հրատարակչության գործընթացին (հրատարակվել է շուրջ 200 գիրք):

Պրոֆ. Էդ. Օրդյանի հետ համագործակցությամբ՝ հիմնադրվել է Տնտեսագիտության և կառավարման ինստիտուտի գիտական աշխատանքների ժողովածուն, որի պատասխանատու խմբագրի պարտականությունները կատարում է Լ.Միրզոյանը (ույս է տեսել ժողովածուի 7 հատոր): 2001 թվականին Լ.Միրզոյանը նշանակվել է ՀՀ մշակույթի նախարարության աշխատակազմի հրատարակչական գործի գործակալության պետի տեղակալ, 2004թ. մայիսին՝ ՀՀ լեզվի պետական տեսչության պետ: Այս ոլորտներում անգնահատելի են անվանի խմբագրի, հրատարակչի, լեզվաբանի ծառայությունները: Լինելով ՀՀ կառավարության անվանակոչություն-ների, անվանափոխությունների պետական հանձնաժողովի անդամ՝ Լ.Միրզոյանը խմբագրել է «Հայաստանի ազգային ատլաս»-ը (2 հատոր), Երևանի պատմաաշխարհագրական ատլասը, ԼՂՀ ատլասը, «Տերմինաբանական և ուղղագրական տեղեկատու»-ն, տառադարձել շուրջ 30 000 աշխարհագրական անուններ, մշակել և գործածության մեջ դրել բազմաթիվ տերմինների հայերեն համարժեքները:

1973-ից մինչև այսօր Լ.Միրզոյանը զբաղվում է նաև մանկավարժությամբ, տարբեր բուհերում՝ ԵՊՀ, Խ. Աբովյանի անվան հայկական պետական մանկավարժական համալսարանում, Ճարտարապետության և շինարարության Հայաստանի ազգային համալսարանում, ՀՀ ՊԿ ակադեմիայում, Տնտեսագիտության և կառավարման ինստիտուտում: Դասախոսում է «Հայոց լեզու», «Հայոց լեզվի մեթոդիկա», «Գրաբար», «Հայոց մամուլի պատմություն», «Պետական և պաշտոնական լեզու», «Պետական փաստաթղթաշրջանառություն», «Բանակցությունների վարման հմտություններ», «Ժողովների և խորհրդակցությունների վարման կառավարչական մեթոդներ», «Հանրության հետ կապերի կազմակերպում» և այլն: 2010-2011թթ. Միրզոյանը եղել է Խ. Աբովյանի անվան մանկավարժական համալսարանի պրոռեկտոր, իսկ 2011-2012թթ. Հայաստանի պետական տնտեսագիտական համալսարանի աշխատակազմի ղեկավարը:

Լ.Միրզոյանը ՀՀ մի շարք բուհերի պրոֆեսոր է, 2006-ին ընտրվել է Հայաստանի մանկավարժահոգեբանական գիտությունների ակադեմիայի ակադեմիկոս, մի շարք գիտական հանդեսների և խմբագրական խորհրդների անդամ: Նա Ստեփանակերտի Մեսրոպ Մաշտոց Համալսարանի «Լրատուի»՝ (գիտական հոդվածների պարբերական ժողովածուի) խմբագրական խորհրդի անդամ է, նույն համալսարանի պատվավոր պրոֆեսոր: Լ. Միրզոյանը ՀՀ ժուռնալիստների միության և Մարզական լրագրողների ֆեդերացիայի անդամ է 1975-ից, ՀՀ ժուռնալիստների միության մրցանակակիր: 2007-ին հանդիսավորությամբ նշվել է ճանաչված մտավորականի ժուռնալիստական գործունեության 45-ամյակը, իսկ 2010-ին՝ Հայաստանում և Արցախում պետականորեն նշվել է ծննդյան 60-ամյակը:

Անվանի լեզվաբան-մանկավարժը մեծ ներդրում ունի Հայաստանում մայրենիի անա-դարտության ու պահպանության, լեզվական քաղաքականության պետական

ծրագրի մշակման ու իրականացման, տերմինաշինության, մատաղ սերնդի և երիտասարդության կրթության ու դաստիարակության, գրահրատարակչության, հայ մամուլի զարգացման գործում: Մեծ է նրա վաստակը հայոց լեզվի մեթոդիկայի, հայ մանկավարժության պատմության հետազոտման գործընթացում: Առանձնահատուկ են նրա ուսումնասիրությունները՝ նվիրված Մխիթարյան միա-բանության երևելի այրերին, Երևանին, Տավուշի տարածաշրջանին և այլն:

Լ. Միրզոյանը սերունդներին թողել է մի քանի արժեքավոր գրքեր: Հրատարակել է. «Խոսում են հերոսները» (Երևան, 1984), «Նորացման շնչով» (Երևան 1985), «Առ-ծեռն մայրենի» (Երևան 1992, 1993, 1994, 1995), «Ուղղագրական, հոմանիշների, դարձվածաբանական դպրոցա-կան բառգիրք» (Երևան 1997), «Իմացաբանական շտեմարան» (Երևան 1999), «Երևան» (Երևան 2000), «Գրականի ուղղագրական բառա-րան» (Երևան 2002, 2004), «Սխալ և ճիշտ» (2005), «Մանվել Քաջունի» (Երևան 2005), «Հավերժության դողանքներ» (Երևան 2008), «Տավուշ» (Երևան 2010), «Կյանքի ուղե-ցույց» (Երևան 2012), «Կայացման ակնթարթներ» (Երևան 2014), «Տավշո արմատներ» (գրական-մարզամշակութային հանրագիտարան), (Երևան 2016):

Անվանի լեզվաբան-խմբագիրը շուրջ 3000 հոդվածների, հարցազրույցների, մեկ-նաբանությունների հեղինակ է, խմբագրել է մոտ 4000 մամուլ, մշակել մի շարք տեր-մինների հայերեն համարժեքները: Շուտով տպագրության կհանձնվեն Լ.Միրզոյանի և Վ.Մադոյանի «Անգլերեն-Ռուսերեն-Հայերեն պոլիտեխնիկական» 100.000 բառ և հոդ-ված ընգրկող արժեքավոր բառարանը, «Բազմավեպը և մանկավարժության հիմնա-հարցերը», «Երևելի Մխիթարյանները» ուշագրավ գրքերը:

Լավբեմտի Միրզոյանը գիտամանկավարժական, լրագրողական և հասարակա-կան բեղմնավոր գործունեության համար արժանացել է բազմաթիվ պարգևների՝ ՀՀ կրթության և գիտության նախարարության «Ոսկե հուշամեդալ», (2006), ՀՀ մշակույթի և երիտասարդության հարցերի նախարարության «Ոսկե մեդալ» (2007), ՀՀ Ազգային գրադարանի «Հակոբ Մեղապարտ» մեդալ (2009), «Ֆրիտյոֆ Նանսեն» Ոսկե մեդալ (2009), ՀՀ պաշտպանության նախարարության «Գարեգին Նժդեհ» (2010), ԵԿՄ-ի «Ոսկե կրծքանշան» (2011), «20-ամյակի մեդալ» (2012): ԼՂՀ պետական՝ «Երախտա-գիտություն» մեդալ (2013), ՀՀ պետական կառավարման ակադեմիայի «Ոսկե մեդալ» (2014):

Մերոպ Մաշտոց Համալսարանի պրոֆեսորադասախոսական կազմը սրտանց շնորհավորում է վաստակաշատ մտավորականի, հրաշալի մարդու ծննդյան 67-ամյա-կը՝ նրան ցանկանալով երկար տարիների կյանք, առողջություն և գիտամանկավար-ժական ստեղծագործական բեղուն գործունեություն:

**ՄՄՀ «Լրատու» պարբերական ժողովածուի
խմբագիր, պ.գ.թ., պրոֆ. Արարատ Վարդանյան**